

sfârșit recunoașterea Sa (v. 44-45) urmată de trimiterea în misiune a celor unsprezece și a însoțitorilor lor (v. 46 - 49). Noi, cei de astăzi, ne fondăm credința în învierea lui Isus Cristos pornind de la mărturia martorilor aleși de mai înainte (Fap 10,41), dar și de la evenimente în care ochiul nostru de credință întrezărește lucrarea de reînnoire a Celui Înviat. Mai mult, atunci când am descoperit-o și am trăit-o, El ne cheamă să dăm mărturie celor care nu au cunoscut-o și, prin urmare, nu au gustat Pacea ei.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 14-21 aprilie 2024

14	D	DUMINICA III A PAȘTELUI; Ss. Tiberțiu, Valerian și Maxim, m.; Liduina, fc.; Fer. Isabela, fc. m.
15	L	Sf. Damian Leprosul (de Veuster), pr.
16	M	Ss. Bernadeta Soubirous, fc.; Benedict Iosif Labre, cerșetor
17	M	Ss. Ilie, Paul și Isidor, m.
18	J	Sf. Atanasia din Egina
19	V	Sf. Leon al IX-lea, pp.
20	S	Ss. Teotim, ep. de Tomis **; Anicet, pp.; Marcian, clg.
21	D	DUMINICA IV A PAȘTELUI; Ss. Anselm, ep. inv.; Konrad din Parzham

Gândul săptămânii

“Poți tot ce vrei când vrei ceea ce vrea Dumnezeu.” (Fericitul Vladimir Ghika)

14 aprilie 2024 • DUMINICA III A PAȘTELUI • Ss. Tiberțiu, Valerian și Maxim, m.; Liduina, fc.; Fer. Isabela, fc. m.

LECTURA I

Voi l-ați ucis pe cel care conduce la viață, dar Dumnezeu l-a înviat din morți.

Citare din Faptele Apostolilor
3,13-15.17-19

În zilele acelea, Petru s-a adresat poporului: “Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, Dumnezeul părinților noștri l-a glorificat pe Fiul său Isus pe care voi l-ați dat în mâinile lui Pilat și l-ați renegat înaintea lui, pe când el judecase să-l elibereze. Voi l-ați renegat pe cel sfânt și drept și ați cerut să vă fie grațiat un om criminal. Voi l-ați ucis pe cel care conduce la viață, dar Dumnezeu l-a înviat din morți pe acesta căruia noi îi suntem martori. Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut aceasta, la fel ca și conducătorii voștri, dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce promisese de mai înainte prin gura tuturor profeților că Unsul său va suferi. Așadar, convertiți-vă

și întoarceți-vă pentru ca păcatele voastre să fie iertate!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 4,2.4.7.9 (R.: 7b)

R.: Fă să răsară peste noi, Doamne, lumina feței tale!

sau:

Aleluia.

Când strig către tine, răspunde-mi, Dumnezeu dreptății mele!

Din strâmtorare m-ai scos în larg: ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea! **R.**

Să știți că Dumnezeu face minuni pentru cel credincios: când strig către el, Domnul mă aude. **R.**

Mulți spun: “Cine ne va arăta ce este bine?”

Fă să răsară peste noi, Doamne, lumina feței tale! **R.**

Eu mă culc în pace și adorm îndată, căci numai tu, Doamne, mă faci să locuiesc în siguranță. **R.**

LECTURA A II-A

El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și pentru ale lumii întregi.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 2,1-5a

Copiii mei, vă scriu acestea ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva ar păcătui, avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos, cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi. Din aceasta știm că îl cunoaștem: dacă păzim poruncile lui. Cine spune: „Eu îl cunosc”, dar nu păzește poruncile lui, este mincinos și adevărul nu este în el. Însă, dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. Lc 24,32

(Aleluia) Doamne Isuse, explică-ne Scripturile; fă ca inimile noastre să se aprindă când tu însuți ne vorbești! (Aleluia)

EVANGHELIA

Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,35-48

În acel timp, discipolii le-au povestit cele de pe drum și cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii. Pe când vorbeau ei acestea, Isus a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!” Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un duh, dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? Priviți mâinile și picioarele mele, căci eu sunt! Pipăiți-mă și vedeți: duhul nu are carne și oase cum mă vedeți pe mine că am!” Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele. Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, Isus le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?” Ei i-au dat o bucată de pește fript. Și luând-o, a mâncat-o înaintea lor. Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre mine în Legea lui Moise, în Profeti și în Psalmi”. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile și le-a spus: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi și să fie predicată convertirea în numele

lui spre iertarea păcatelor la toate neamurile. Începând din Ierusalim, voi veți fi martorii acestor lucruri”.

Cuvântul Domnului

În acel timp, ucenicii, care s-au întors de la Emaus, au povestit celor unsprezece, care se aflau împreună cu ai lor, cele petrecute pe drum și cum l-au recunoscut pe Isus la frângerea pâinii. Pe când vorbeau ei acestea, Isus a apărut în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” (...) (Lc 24,35-48).

Sfântul Evanghelist Luca a cunoscut principalele tradiții ale Învierii glorioase a Mântuitorului, tradiții pe care le-a organizat pe parcursul unei zile – prima a săptămânii – în jurul unei mențiuni a frângerii pâinii. Prin aceasta, Sfântul Luca ne sugerează că până în momentul redactării acestei Evanghelii, comunitatea creștină înțelesese că orice celebrare euharistică actualizează nu doar Pătımirea și Moartea lui Isus Cristos, ci și Învierea și chiar Înălțarea Lui la

cer (Lc 24,51). Cât privește, însă, Învierea preaslăvită a Mântuitorului, și pentru Sfântul Luca, la fel ca și pentru ceilalți evangheliști, rămâne un mister pe care o serie de evenimente trăite de ucenicii Săi, îl lasă să se întrezărească, și aceasta doar în anumite condiții. Astfel, de vreme ce Învierea l-a transformat în mod profund pe Isus, care a intrat în slava sa, ea nu poate fi percepută de către ucenici decât printr-un act de credință. Numai așa se poate explica, la început îndoiala și, mai apoi, dificila trecere de la necredință la recunoaștere. La începutul acestui drum, se află inițiativa lui Isus care le aduce ucenicilor încremeniți și înspăimântați pacea. Și pentru că credința nu a încolțit în inimile lor, Isus Înviat va fi nevoit să le aducă dovezi ale identității sale: arătând rănila răstignirii pe care trupul său înviat le purta și mâncând înaintea lor o bucată de pește fript. Cea de-a doua parte a întâlnirii cu cei adunați în numele lui este alcătuită dintr-un discurs al lui Isus Cristos Înviat (v. 44-49), prin care duce la bun